

Maria Konopnicka - patronka naszej szkoły

Szczególnym wydarzeniem w dziejach naszej placówki było nadanie przez **Kuratora Oświaty w Bydgoszczy** **25 października 1977 roku, Zbiorczej Szkole Gminnej w Nowej wsi Wielkiej, imienia Marii Konopnickiej, która została naszym patronem**

. Z tej okazji odsłonięto tablicę pamiątkową ufundowaną przez samych uczniów, dzięki ich pracy w ramach czynów społecznych. Równie ważnym ,doniosłym i niezapomnianym momentem w historii placówki , było otrzymanie

Sztandaru Szkoły

z wyhaftowanym cytatem z wiersza „Bądź silnym” :

Bądź silnym ,Niech Twe Młodzieńcze Ramiona Podźwigną Brzemię Uniesień Twych Godne

. Nastąpiło to dzięki staraniom Komitetu Rodzicielskiego, ówczesnej dyrekcji szkoły, grona pedagogicznego oraz ofiarności zakładów pracy, w tym bydgoskiego „Eltoru”.

~~Portrait of a woman (1910-1910) by the artist. The painting is a portrait of a woman with short, wavy, reddish-brown hair, wearing a dark, high-collared dress with a white lace or ruffled neck. The background is dark and textured.~~

Maria Konopnicka była poetką, ale pisała też prozą, uprawiała publicystykę, tłumaczyła literaturę obcą. Była pisarką i nauczycielką, ale prowadziła również działalność społeczno-polityczną . Do najbardziej znanych wierszy Konopnickiej o charakterze społeczno-politycznym należą: „*Jaś nie doczekał*”, „*W piwnicznej izbie*”, „*Wolny najmita*”, „*O Wrześni*”, „*Rota*”. Oprócz ostatniego utworu uczniowie szkoły podstawowej znają również wiersz „*A jak poszedł król na wojnę*”.

Ogromne

znaczenie dla całokształtu twórczości pisarki mają takie nowele jak:

„*Mendel Gdański*”, „*Miłosierdzie gminy*”, „*Nasza szkapa*”, „*Dym*”

i wiele innych, zawartych w zbiorach

„*Cztery nowele*

” (1888),

„*Na drodze*”

(1893),

„*Nowele*”

(1897),

„*Ludzie i rzeczy*”

(1898). Dzieci szkolne znają również inne utwory Konopnickiej:

„*O krasnoludkach i sierotce Marysi*”

,

„*Jak się dzieci w Brondzie bawiły*”, „*O Janku Wędrowniczku*

”

,

„*Szkolne przygody Pimpusia Sadelko*”, „*Franek*”, „*Stefek Burczymucha*”,

„*Co słonko widziało*”, „*Jak to ze Inem było*”.

Niektóre utwory Konopnicka podpisywała pod pseudonimem Jan Sawa.

Utwory Konopnickiej zawierają protest przeciwko niesprawiedliwości społecznej oraz ustrojowi niosącemu ucisk i krzywdę. Nacechowane są patriotyzmem, liryzmem i sentymentalizmem.

Maria Konopnicka zmarła 8 października 1910 roku we Lwowie. Została pochowana na [cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie](#)

, w

Panteonie Wielkich Lwowian

(II rondo, 5 aleja). Na cokole pomnika wyryto fragment wiersza Konopnickiej

Na cmentarzu

:

...Proście wy Boga o takie mogiły

Które łez nie chcą, ni skarg, ni żalości,

Lecz dają sercom moc czynu, zdroj siły

Na dzień przyszłości...

Zniszczone podczas [II wojny światowej](#) popiersie Konopnickiej zostało odtworzone w okresie powojennym.

Spółeczność Suwałk zorganizowała wieczór poświęcony jej twórczości i zapoczątkowano zbiórkę pieniędzy na tablicę pamiątkową. Władze carskie sprzeciwiały

się tej inicjatywie. Dopiero w 25-lecie śmierci, 8 października 1935 roku, na ścianie domu, w którym urodziła się poetka, umieszczono pamiątkową tablicę. W lutym 1957 roku powołano [Muzeum Marii Konopnickiej](#). W centrum [Suwałk](#) postawiono poetce pomnik. 22 maja 1966 roku w Ogrodzie Saskim w Warszawie, dzięki inicjatywie czasopisma „Płomyczek”, odsłonięto nowy pomnik ufundowany przez dzieci z Kalisza. Młodzi Kaliszanie zebrali fundusze i zdecydowali, że monument pisarki stanie w Warszawie. Teraz codziennie odwiedzają go dziesiątki dzieci z całej Polski.

Pomnik Marii Konopnickiej w Warszawie

MARIII KONOPNICKIEJ - DZIECI

Opracowanie: Izabela Nowak, Hanna Kozłowska

